

[Jørgen Jørgensen.]

altid kan drøfte, fra hvilket Tidspunkt nye Ændringer skal træde i Kraft.

Men naar der nu er forelagt et Forslag om en Ændring af den bestaaende Ordning og der er givet gode saglige Grunde for, at dette Spørgsmaal tages op til nøje Under-søgelse, saa finder jeg det ogsaa rimeligt at fastsætte et Tidspunkt, inden hvilket Arbejdet med Ændring af Loven kan være tilendebragt, og jeg finder den Frist, der er givet ved den foreslaede Forlængelse af Loven, rimelig. Jeg vil meget haabe, at man fra alle Sider vil gaa ind i en saglig Drøftelse af dette Problem, som er meget vigtigt, og hvorom vi nu i det nedsatte Udvalg har søgt at skaffe Oplysninger til Veje, som kan give et virkelig brugbart Grundlag for en Forhandling, at man vil gaa ind i et sagligt Arbejde for at naa et Resultat; at der vil være Tid til det inden for den Frist, Lovforslaget nu fastsætter, derom er der ingen Tvivl. Saa kan vi under Udformningen af Loven søge at blive enige om, fra hvilket Tidspunkt de nye Regler skal træde i Kraft. Det behøver, som nævnt, ikke absolut at være fra den samme Dato, som den midlertidige Lov nu gælder til. Jeg vil derfor anbefale dette Lovforslag, der giver Muligheder for, at vi kan faa Tid til en virkelig saglig Drøftelse og derunder ogsaa faa Lejlighed til at tage et sagligt Standpunkt til, fra hvilket Tidspunkt den nugældende Ordning skal ophøre og en Nyordning paa visse Omraader træde i Kraft.

Stærmose: Det foreliggende Lovforslag har jo Tilknytning til et Lovforslag, som allerede er sendt til Behandling i et Udvalg. De forskellige udvalgsberettigede Partier har Forslaget i Arbejde, og det forekommer mig, at naar det er Situationen, har Regeringen Krav paa, at man ikke ved denne Udsættelse i Virkeligheden træffer en Afgørelse i Sagen. Saaledes som Lovforslaget er blevet forelagt her og som det er blevet behandlet, vil jo en Udsættelse indtil den 1. April i Virkeligheden betyde, at man træffer en Afgørelse i selve Sagen, medens Forhandlingerne endnu staar paa. Jeg skal slet ikke komme ind paa Betragtninger over den Stilling, mit Parti tager til denne Sag, og som jeg gjorde Rede for ved Lovforslagets første Behandling. De Synspunkter, der der fremkom med Hensyn til selve Sagen, fastholder vi naturligvis, men vi finder det rimeligt, at man retter sig efter Regeringens Ønske om Udsættelsesfristen. Vi vil derfor stemme imod et eventuelt

Ændringsforslag om Udsættelse til den 1. April og udelukkende af de Grunde, jeg her har angivet, følge det Forslag, Regeringen fremsætter.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling. Aarsagen til Forslagets Fremsættelse gjorde jeg Rede for i Gaar, og jeg har den sikre Tro, at det omfattende Materiale, som man har bedt om, og som det er saare naturligt man ønsker skaffet til Veje til Belysning af de mangeartede Forhold, der gør sig gældende ved hele denne Lovgivning, vil kunne skaffes til Veje i Løbet af Julen, saa det ligger klar til Behandling i Udvalget umiddelbart efter Nytaar. Der er derfor ikke for mig nogen Grund til at formode, at det vil være nødvendigt at ændre Lovforslaget saaledes, at Loven udløber den 31. Marts. Jeg har den sikre Tro, at man meget vel baade kan fremskaffe Materialet, og at Udvalget kan færdigbehandle det Forslag, der foreligger, og derfor kan jeg ikke finde, at der er nogen saglig Grund til at stille Ændringsforslag til det lille Hasteforslag, som jeg har haft den Ære at forelægge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og dermed i Virkeligheden ogsaa baade til det ærede Medlem Hr. Sønderup og til den højtærede Minister, at der jo ikke alene er Tale om at sikre en Forlængelse af de i Henhold til Lovanordningen nugældende Satser. Der er Tale om at vurdere, hvorledes de Tal, der skal fastsættes i den nye Ordning, kommer til at virke, og det kan vi ikke, før vi er nogenlunde klar over baade Pristallet, Lønsituationen og Tjenestemændenes Lønvilkaar. Det er det afgørende. Jeg er fuldt ud klar over, at det kunde tænkes, at man kunde komme med et Forslag, som havde en Overgangsbestemmelse om de nugældende Satser, men det er ikke tilstrækkeligt. Jeg gør blot opmærksom paa, at Arbejdsløshedskasserne ved jo den 31. Januar eller i Slutningen af Januar ikke noget om, hvordan Satserne skal være efter den 1. April, fordi man ikke kender Pristallet. Derfor er det ogsaa umuligt at afgøre, om Arbejdsløshedskasserne kan klare disse Satser uden at kræve Kontingentforhøjelse, og det er nu ikke et helt ligegyldigt